

ΜΕΡΟΣ Γ'

Το γεγονός ότι κάναμε καινούργιους φίλους στην Κοινότητα, δεν σήμαινε κιόλας ότι ξεχάσαμε τους παλιούς και στον κόσμο τής Αρχιεπισκοπής υπάρχει ένας ιερωμένος που σέβομαι και εκτιμώ, ο αιδ. πατήρ Ιωάννης Καπέτας. Γνωριστήκαμε νέοι άνθρωποι πριν από μισό και πλέον αιώνα στο Αντελάιντ πριν χειροτονηθεί ιερέας και "μεταναστεύσαμε" στο Σίδνι όπου ο π. Ιωάννης διέπρεψε σαν ο διευθυντής και η ψυχή του Ιδρύματος "Βασιλείας" για πολλές δεκαετίες.

Γι' αυτό, ένα από τα πρώτα μελήματά μου ήταν να ζητήσω συνέντευξη από τον Αρχιεπίσκοπο κ. Στυλιανό που με δέχτηκε, παρόλο που ήμουν σίγουρος πως διαφωνούσε με την αρθρογραφία μου όταν υποστήριζα από τότε την ανάγκη συμφιλίωσης τής Αρχιεπισκοπής με την Κοινότητα για να σταματήσει ο παροικιακός διχασμός. Κάποιοι ανόητοι μ' έχουν χαρακτηρίσει "Στυλιανοπαίδι", "παπαδοπαίδι", "εξαπτέρυγο" κλπ., μάλιστα αντίπαλος εκδότης μου είπε κάποτε ότι ο κ. Στυλιανός έγραφε τα άρθρα μου! Αν ήταν δυνατόν να υπογράψω εγώ άρθρα οποιουδήποτε και πόσο μάλλον ενός κορυφαίου ακαδημαϊκού και στοχαστή αρχιερέα που θα ήταν αντιληπτό από όλους για να χάσω κάθε αξιοπιστία...

Αντίθετα μ' αυτές τις κακοήθειες καταγγελίες, οι σχέσεις μου με τον Αρχιεπίσκοπο σπάνια ήταν αρμονικές, ούτε έγινε ποτέ ο έμπιστος δημοσιογράφος του, επειδή μ' όλους τους παροικιακούς παράγοντες και διπλωμάτες μας, συνειδητά τηρώ αποστάσεις για να προστατεύω την ανεξαρτησία μου. Τα δεκανίκια υψηλής προστασίας κολακεύοντας τους προύχοντες είναι για μένα πολύ άβολα και πιστεύω μου είναι ότι ο δημοσιογράφος, όπως τη σύζυγο του αυτοκράτορα, δεν πρέπει να είναι μόνο τίμιος, αλλά και να φαίνεται τίμιος.

Η πρώτη συνέντευξη, λοιπόν, με τον κ. Στυλιανό δεν πήγε καθόλου καλά επειδή υποστήριζε με το γνωστό σθένο την άρνησή του να συζητήσει τη συμφιλίωση με την Κοινότητα, απαριθμώντας τα όσα κακά είχαν γίνει και επιρωθεί εναντίον του και τής Εκκλησίας από κοινοτικούς, ενώ εγώ υποστήριζα ότι πρέπει ν' αφήσουμε πίσω όλα αυτά και να γυρίσουμε σελίδα. Ήταν η πρώτη φορά που έβλεπα τον κ. Στυλιανό και τού μιλούσα, αλλά προτίμησα την ειλικρινή οργή του, από μια άλλη μεταχείριση με διπλωματική αδιαφορία για να με ξεφορτωθεί ευγενικά.

Εξάλλου, στα 21 χρόνια γνωριμίας μας με έχει κάνει δημοσίως φύλλο και φτερό μερικές φορές επειδή διαφωνούσε με τη συμπαράστασή μου στην Κοινότητα, ή με κάποια άρθρα μου που τον εξόργισαν. Πάντως, ο κ. Στυλιανός ήταν ο πρώτος που μου τηλεφώνησε για να με συγχαρεί όταν επέστρεψα στον "Κόσμο" το 2001

Πραγματικά πλούσιος είναι ο άντρας που τα παιδιά του τρέχουν να χωθούν στην αγκαλιά του, ακόμα κι όταν τα χέρια του είναι άδεια.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και..

μη

ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ 29 ΧΡΟΝΙΑ
ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

Ενας άλλος "ΚΟΣΜΟΣ" πάντα ο καλύτερος!

ΣΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΣΤΗ ΣΥΝΕΠΕΙΑ,
ΣΤΗΝ ΑΞΙΟΠΙΣΤΙΑ

από όπου είχα αποχωρήσει μερικές βδομάδες διαφωνώντας με τον τότε ιδιοκτήτη του. Ήταν η περίοδος που την εφημερίδα μας έσωσαν κυριολεκτικά από αφανισμό δύο εξαιρετικοί άνθρωποι και παραδοσιακοί έλληνες οικογενειάρχες, ο κ. Θεόδωρος και η κα Τασία Κωνσταντίνου, αναλαμβάνοντας με μεγάλο κόστος την ευθύνη να επιβιώσει "Ο Κόσμος". Μια μεγάλη θυσία που, δυστυχώς, δεν αναγνωρίστηκε όσο θα έπρεπε. Αυτή την ενέργεια τού κ. Στυλιανού εκτίμησα επειδή είναι κάτι πολύ σπάνιο σ' αυτή την παροικία που σε ξεχνούν ένα λεπτό μετά που θ' αποσυρθείς από την ενεργό υπηρεσία, δηλαδή να σε συγχαίρει ο Αρχιεπίσκοπος επειδή επέστρεψες στην επικαιρότητα παρόλο που διαφωνεί κάθετα με τις απόψεις σου και τον έχεις εξοργίσει με τα γραπτά σου, δικαίως ή αδικίως, δεν έχει σημασία. Όμως, τέτοιες ενέργειες ξεχωρίζουν τους ανθρώπους από τ' ανθρώπια. Η δεκαετία τού '90 ήταν χρυσή εποχή για την Αρχιεπισκοπή και τους φορείς της, την Κοινότητα και τον "Κόσμο" ιδιαίτερα που αύξησε σε δύο τις εκδόσεις του, υιοθέτησε νέο σχήμα και τη νέα τεχνολογία για την παραγωγή, ενώ αυξάνονταν ραγδαία η κυκλοφορία και το εισόδημα από τις διαφημίσεις. Ο Γιώργος Μεσσάρης αγόρασε τότε για την επιχείρηση και δεύτερο κτήριο για νέα και πιο ευρύχωρα γραφεία μας στο Καντερμπέρι, επειδή είχε ενοικιαστεί το άλλο στο Ντάλουιτς Χιλ.

Όμως, εμείς οι Έλληνες, ενώ πάμε να πούμε μ' ανακούφιση "δόξα ο Θεός", ξαφνικά κραυγάζουμε "βοήθα Παναγιά" επειδή δημιουργήσαμε ένα καινούργιο πρόβλημα. Ενώ, λοιπόν, υπήρχε σχετική γαλήνη στην παροικία και χαμήλωσαν οι τόνοι αντιπαράθεσης ανάμεσα στην Αρχιεπισκοπή και Κοινότητα για το λεγόμενο "εκκλησιαστικό", η Κοινότητα Αντελάιντ ή μάλλον η Ομοσπονδία Ορθόδοξων Κοινοτήτων που ελέγχει απόλυτα άρχισε διαπραγματεύσεις με το Πατριαρχείο Ιεροσολύ-

μων το 1991. Οι Ιεροσολυμίτες έβλεπαν μια πηγή εισοδήματος αν "υιοθετούσαν" τις ανεξάρτητες Κοινότητες που ήταν διατεθειμένες να πληρώσουν αδρά την νομιμοποίησή τους, αλλά μια τέτοια "εισπήδηση" των Ιεροσολύμων θα ήταν καταστροφική για την παροικία και η Αρχιεπισκοπή με το Οικουμενικό Πατριαρχείο αντέδρασαν ακαριαία.

Πιστεύω πως αν και η Κοινότητα συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις με τους Ιεροσολυμίτες Αρχιερείς, οι ηγέτες της έβλεπαν με υποψία την τυχοδιωκτική πρόθεση των Ιεροσολυμητών και διαφωνούσε με τις επικίνδυνες ενέργειες τής Κοινότητας Αντελάιντ. Γεγονός είναι ότι ο Δανάλης και ο Παπανικήτας, αλλά και "Ο Κόσμος" δικαιωθήκαμε όταν οι Ιεροσολυμίτες αποχώρησαν κακώς από την Αυστραλία.

Δεν έχω τον χώρο ν' ασχοληθώ σήμερα μ' αυτό το μεγάλο θέμα που έχω καταγράψει με κάθε λεπτομέρεια στη σελίδα 11 εκείνης τής περιόδου, αλλά αυτός ο κίνδυνος να γίνει πιο βαθύ το χάσμα στην ομογένεια ανησύχησε την ελληνική κυβέρνηση, που τον Οκτώβριο τού 1992 κάλεσε στην Αθήνα το Οικουμενικό Πατριαρχείο και την Ομοσπονδία Κοινοτήτων σε μια σύσκεψη υπό την αιγίδα τής υφυπουργού Εξωτερικών αρμόδιας για τον Απόδημο Ελληνισμό, Βιργινίας Τσουδερού.

Υστερα από πολλές συσκέψεις, πολλές φορές επεισοδιακές, τελικά το Οικουμενικό Πατριαρχείο και η Ομοσπονδία Κοινοτήτων υπέγραψαν την περιβόητη Συμφωνία τής Αθήνας, με την οποία οι Κοινότητες θα επέστρεφαν στην Αρχιεπισκοπή με πολύ ευνοϊκούς όρους. Όμως, η Συμφωνία τής Αθήνας έπρεπε να εγκριθεί από τα μέλη τής Κοινότητας σε έκτακτη γενική συνέλευση και τότε άρχισε μια πρωτοφανής σε σκληρότητα αντιπαράθεση ανάμεσα στα μέλη τής Κοινότητας και μέσα στις αριστερές παρατάξεις. Παλιές φιλίες γκρεμίστηκαν, ακόμη και οικογένειες διχάστηκαν, ύβρεις ανταλλάχτηκαν και ακούστηκαν αι-

σχρές συκοφαντίες εναντίον τού Δανάλη και Παπανικήτα που υποστήριζαν τη Συμφωνία. "Ο Κόσμος" τάχθηκε αναφανδόν υπέρ τής Συμφωνίας και δώσαμε μάχες δίπλα στο διοικητικό συμβούλιο τής Κοινότητας, ενώ οι αριστεροί εχθροί του συμάχησαν με το κάργα αντικομμουνιστικό αντίπαλο έντυπο που δεν ήθελε καμία συμφωνία με την Αρχιεπισκοπή για δικούς του λόγους.

Τελικά, ύστερα από ιστορικές συγκρούσεις τα μέλη τής Κοινότητας ψήφισαν υπέρ τής Συμφωνίας, αλλά ήταν Πύρρειος νίκη, αφού η Κοινότητα Αντελάιντ και οι μικρές άλλες κοινότητες τής Ομοσπονδίας την απέρριψαν με σύντομες και κάθε άλλο παρά δημοκρατικές διαδικασίες. Παρόλα αυτά, ήταν μια συγκλονιστική ηθική νίκη τού συμβουλίου τής Κοινότητας και τού "Κόσμου" που το υποστήριξε με πάθος επειδή ήταν μια δίκαιη λύση τού εκκλησιαστικού προβλήματος.

Το 1994 η κα Τσουδερού μού έδωσε συνέντευξη στο σπίτι της στην Αθήνα για να συζητήσουμε τη Συμφωνία και με εντυπωσίασε με την ευγένειά της και τα πειστικά επιχειρήματα, ενώ μού εξέφρασε τις τύψεις της επειδή για προσωπικούς λόγους δεν επισκέφθηκε την Αυστραλία για να συνηγορήσει υπέρ τής Συμφωνίας μπροστά στα μέλη των Κοινοτήτων και να τα πείσει πως οι όροι της ευνοούσαν τις Κοινότητες χωρίς να βλάπτουν την Εκκλησία.

Το 1994 μετά την κα Τσουδερού επισκέφθηκα στο γραφείο του τότε υφυπουργού Εξωτερικών αρμόδιο για τον Απόδημο Ελληνισμό, Γρηγόρη Νιώτη, για την πρώτη του συνέντευξη σε δημοσιογράφο από την Αυστραλία με θέμα την ίδρυση τού ΣΑΕ που είχε ανακοινωθεί μερικούς μήνες ενωρίτερα. Σύμφωνα με δημοσιεύματα εκείνης τής περιόδου, ο πρωθυπουργός Ανδρέας Παπανδρέου, σκόπευε να κάνει ανασχηματισμό τής κυβέρνησής του και ο κ. Νιώτης θα έχανε το υπουργείο του, γι' αυτό βιάστηκε να ιδρύσει το ΣΑΕ (χωρίς να κερδίσει τελικά την εύνοια τού Ανδρέα).

Στη συνέντευξή του με απογοήτευσε με αυτά που άκουσα, δηλαδή, ότι το ΣΑΕ θα ήταν ένα όργανο των Αποδήμων "που θα τους προσκαλούμε κάθε χρόνο στη Θεσσαλονίκη για να τους βραβεύουμε και ν' ακούμε τις προτάσεις τους", όπως μού είπε περίπου ο κ. Νιώτης. Όταν επέστρεψα στην Αυστραλία δημοσίευσα τη συνέντευξη και την αρνητική εντύπωση, με την πρόβλεψη ότι το ΣΑΕ δεν είχε μέλλον όπως το είχε οργανώσει πρόχειρα ο κ. Νιώτης. Αυτό ήταν η αρχή ενός ακόμη αγώνα μου επειδή δεν μπορούσα ν' ανεχθώ την κατασπατάληση πολύτιμων πόρων σε τζάμπα ταξίδια, έστω και σε μια εποχή που ακούγαμε τα ψεύδη για "ισχυρή οικονομία" που παραπλανούσαν τον ελληνικό λαό.

ΑΥΡΙΟ η συνέχεια και το τέλος...